

المطففين

مکی سورة دی ۳۶ آیتونه لری

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَيْلٌ لِّلْمُطَفِّفِينَ ﴿١﴾

تباہی او هلاکت دی (په هغو کسانو چي په تول او پیمانہ کی تکی کوی).

الَّذِينَ إِذَا أَكَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ﴿٢﴾

هغوی چي کله له خلکو په تله او پیمانہ څه اخلی نو (کمی پکي نه منی او د خپل حق پحيث یي) پوره اخلی.

وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ﴿٣﴾

خو کله چي خلکو ته په تله او پیمانہ څه ورکوی نو کم یي ورکوی.

أَلَا يَظُنُّ أُولَٰئِكَ أَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ ﴿٤﴾

آیا دوی باور نه لری چي راژوندی به کړی شی.

لِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٥﴾

په یوه عظیمه ورځ (قیامت).

يَوْمَ يَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٦﴾

په هغه ورځ چي تول خلک به د (الله تعالی) رب العالمین په وړاندې ودریږی.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سِجِّينَ ﴿٧﴾

بی له شکه (په تجارت او راکړه ورکړه کی پوره اخستل او کم ورکول خیانت او د مؤاخذي وړ دی، پوه شی چي) د خائناتو او مفسدینو عملنامي په سجین کی دی.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا سِجِّينَ ﴿٨﴾

او (ای مخاطبه!) ته څه پوهیږی چي سجین څه دی؟

كِتَابٌ مَّرْقُومٌ ﴿٩﴾

دا (د جهنمی مجرمینو د اعمالو د ثبت او سجل) یو دفتر دی.

وَيْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١٠﴾

تباھی او هلاکت دی په دغه ورځ (قیامت) د درواغ گنونکو لپاره.

الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿١١﴾

هغوی چې (په تکبر او عناد سره) د مکافات او مجازات د ورځی حقیقت درواغ گنې.

وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كُلُّ مُعْتَدٍ أَثِيمٍ ﴿١٢﴾

(د قیامت د مکافات او مجازات له مسلم حقیقت نه) یوازې هغه کسان سترگې پټوی چې (د الله تعالی له ربوبیت، عدل، قدرت او حکمت او نورو عالی صفاتو څخه منکر او له الهی حدودو نه) تیری کوونکی دی.

إِذْ أَنْتَلَى عَلَيْهِمْ آيُنَا قَالَ أَسْطِرُّ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾

(د دوی بل لوی جرم دا دی) چې کله هم ورته زمونږ آیتونه ولوستل شی نو وایی: دا خو د پخوانیو خلکو کیسی او افسانې دی.

كَلَّ بِل رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١٤﴾

نه - (هیڅکله نه، دوی درواغ وایی) بلکه ناورو اعمالو یې د دوی په زړونو زنگ غورځولی دی.

كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُوبُونَ ﴿١٥﴾

نه - (بلکه دوی دروغ وایی) دوی به د قیامت په ورځ د خپل رب له ملاقات نه یې برخې او په پردو کې به پټ وی.

ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١٦﴾

او بیا خامخا دوزخ ته ورتلونکی دی.

ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٧﴾

بیا به (هلته) ورته وویل شی دا هماغه (دوزخ) دی چې تاسو درواغ گنلی و.

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَبْرَارِ لَفِي عِلِّيِّينَ ﴿١٨﴾

هو - د نیکانو او صالحینو عملنامې په علین کې دی.

وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيُّونَ ﴿١٩﴾

(او ای مخاطبه!) ته څه پوهیږي چې علیون څه دی؟

کِتَبٌ مَّرْقُومٌ ﴿٢٠﴾

دا (په اووم آسمان کې) د نیکانو او ابرارو د عملنامو او ارواحو د ثبت او حفظ دفتر دی.

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢١﴾

چې (الهی دربار ته) مقربین (ملانک او انسانان) به یې لیدلی شی.

إِنَّ الْأَبْرَارَ لَفِي نَعِيمٍ ﴿٢٢﴾

نیکان او ابرار به یې له شکه په نعمتونو کې وی.

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٢٣﴾

په بڼکلو او مجلو تختونو به تکیه وهلی ناست (او د جنت د بڼکلو او زره راکښونکو منظرو ننداره به کوی).

تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعِيمِ ﴿٢٤﴾

(ای کتونکيه) د دوی له څیرو څخه به د عیش، هوسایي او تازگی نښې روښانه ویني.

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيقٍ مَّخْتُمٍ ﴿٢٥﴾

خاص او مطهر شراب به ورباندي څښل کیږي.

خَتَمُهُ وَمِسْكَ فِي ذَلِكَ فَلْيَتَنَافَسِ الْمُتَنَفِسُونَ ﴿٢٦﴾

چې په (جنتی) مشکو به مهر او لاک شوی، او رغبت کوونکی او مینه وال یې (باید د دغو نعمتونو د ترلاسه کولو لپاره له گناهونو او معاصیو څخه په ځان ساتنه او د فضایلو او عباداتو په زیاتوالی او تداوم کې) له یو بل سره سیالی او مسابقه وکړي.

وَمِنْ أَجْهُدٍ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٧﴾

او دغه شراب د تسنیم له اوبو سره گډ دی.

عَيْنًا يَشْرَبُ بِهَا الْمُقَرَّبُونَ ﴿٢٨﴾

هغه چینه چې د الهی دربار مقربین ترې څښاک کولی شی.

إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٩﴾

کافران چې (په دنیا کې یې) په مؤمنانو باندي خداگانې کولي.

وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامِرُونَ ﴿٣٠﴾

او کله چې به د هغوی په خوا تیریدل نو ورباندې به یې د ملنډو ډکې خنداګانې کولې او ویل به یې، دې احمقانو ته ګوره چې د دنیا لاس په لاس عیشونه او مزې چرچې یې د آخرت د خیالی او وهمی هوسایي نه قربان کړی دی).

وَإِذَا أَنْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ أَنْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٣١﴾

او (کافران) به خپلو کورونو ته په خوشالیو ستندیل (او پخپلو باطلو عقایدو باندې مغرور او مطمئن وو).

وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَٰؤُلَاءِ لَضَالُّونَ ﴿٣٢﴾

او هرچیرې چې به یې مؤمنان لیدل نو د ګمراهی پیغورونه به یې ورکول.

وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَافِظِينَ ﴿٣٣﴾

په داسې حال کې چې دوی ته د مؤمنانو (د هدایت او یا ګمراهی) د څارنې وظیفه هم نه وه سپارل شوی.

فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٤﴾

نو نن (د قیامت) په ورځ مؤمنان په کافرانو خندا ګانې کوی (او وایی: همدغه احمقان وو، چې د دنیا موقتی هوسایي او عیشونو ته یې د آخرت په تلپاتې او ابدی نیکمرغی ترجیح ورکړې وه او نن د دوزخ عذاب ور په برخه دی).

عَلَى الْأَرَائِكِ يَنْظُرُونَ ﴿٣٥﴾

(مؤمنان) په ښکلو مجللو تختونو ناست (او د جنت د ښکلو منظرو) ننداره کوی.

هَلْ تُؤَبُّوا لِكُفَّارِ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٣٦﴾

آیا کافرانو ته (د هغوی د ناوړو اعمالو او فاسدو عقایدو) مناسبه سزا ور نه کړی شوه؟ (بیشکه چې د جهنم عذاب یې مناسبه سزا ده چې ورکړی شوه).
«تمت سورة المطففين بفضل الله و رحمته».

=====